

Chomutov dne 2.10.2019
Č. j.: MZP/2019/530/846
Sp. zn.: ZN/MZP/2019/530/283

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo životního prostředí, odbor výkonu státní správy IV (dále jen „ministerstvo“ nebo „odvolací orgán“), jako odvolací orgán příslušný podle § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) ve spojení s ust. § 19 odst. 2 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných úředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů a ust. § 72 odst. 1 písm. p) zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpadech“), za použití § 89 odst. 2 správního řádu, **rozhodlo o odvolání** obchodní společnosti **BIOPLYN ENERGY s.r.o.**, IČO 273 14 413, se sídlem Podhoří 400/38, Všebořice, 400 10 Ústí nad Labem podané prostřednictvím právního zástupce JUDr. Petra Holého, advokáta, IČO 662 40 352, se sídlem Na Kozačce 1289/7, Vinohrady, 120 00 Praha 2 (dále jen „odvolatel“), ze dne 28.05.2019, proti rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje (dále jen „krajský úřad“ nebo „KÚÚK“), ze dne 13.05.2019 (doručeno odvolateli dne 14.05.2019), č.j. KUUK/60054/2019/ZPZ, JID: 74295/2019/KUUK (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým dle § 3 odst. 8 zákona o odpadech rozhodl o tom, zda se movitá věc, tvořená kapalným produktem anaerobní fermentace odpadů vznikajícím při provozu zařízení odvolatele k využívání odpadů – bioplynová stanice Všebořice (CZU01015) umístěné na pozemku p.p.č. 78/15 k.ú. Dělouš (dále jen „bioplynová stanice“), považuje za odpad, **takto**:

Napadené rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, č.j. KUUK/60054/2019/ZPZ, JID: 74295/2019/KUUK, ze dne 13.05.2019, se za použití ustanovení § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu

ruší a řízení se zastavuje.

O d ů v o d n ě n í

Ministerstvo životního prostředí jako odvolací orgán po úvodním posouzení a zjištění, že odvolání bylo podáno u příslušného správního orgánu v zákonné lhůtě a osobou k tomu oprávněnou, prostudovalo dostupný materiál, který se dané věci týká.

Vydání napadeného rozhodnutí předcházely následující skutečnosti:

Krajský úřad Ústeckého kraje na základě žádosti obce Přestanov č.j. 503/2018 ze dne 23.10.2018 o prošetření zápachu v obci Přestanov zahájil správní řízením oznámením o zahájení kontroly č.j. 3031/ZPZ/2018, JID: 168418/2018/KUUK, ze dne 22.10.2018, v bioplynové stanici.

Následně KÚÚK vydal oznámení o zahájení řízení č.j. KUUK/9803/2019/ZPZ-2, JID: 11974/2019/KUUK, ze dne 22.01.2019 (doručeno odvolateli 23.01.2019), ve věci odstranění pochybností, zda movitá věc - kapalný produkt anaerobní fermentace odpadů v bioplynové stanici, zahrnující i zde vznikající produkty jeho přeměny, úpravy či přepracování (dále jen „digestát“) je považována za odpad. V tomto oznámení KÚÚK uvádí, že odvolatel nepředložil účetní doklady o prodeji kapalného podílu digestátu, pouze vysvětlil, že mají zemědělské podniky o hnojiva zájem, jen nejsou ochotni za něj platit, proto se aplikuje na zemědělskou půdu z 90 % na náklady odvolatele (v roce 2017 bylo takto aplikováno na zemědělskou půdu cca 9,7 tisíc tun a v roce 2018 cca 6,9 tisíc tun). Jelikož odvolatel na výzvu KÚÚK nepředložil účetní doklady o prodeji digestátu, tak dle názoru KÚÚK neprokázal existenci trhu či poptávky dle § 3 odst. 6 písm. b) zákona o odpadech. Zároveň dle KÚÚK mohou hromadné a opakované stížnosti veřejnosti nasvědčovat tomu, že při aplikaci digestátu na zemědělskou půdu může docházet k úniku znečišťujících látek do ovzduší (§ 3 odst. 6 písm. d) zákona o odpadech). Dle KÚÚK jsou pochybnosti o tom, zda se digestát považuje v tomto případě za odpad.

Dle protokolu o kontrole č.j. KUUK/14639/2019/ZPZ, JID: 18224/2019/KUUK, ze dne 03.04.2019 (dále jen „protokol“) byla provedena kontrola ve dnech 23.10.2018 – 27.03.2019 (prvním kontrolním úkonem bylo oznámení o zahájení kontroly ze dne 22.10.2018 a posledním kontrolním úkonem bylo 27.03.2019 vyhodnocení dokumentů předaných odvolatelem a následné zpracování uvedeného protokolu). Dne 28.01.2019 proběhla kontrola v bioplynové stanici, která se skládá ze tří vstupních podzemních nádrží o objemu 150 m³ (3 x 50 m³) na kapalně suroviny, které jsou šnekovými dopravníky dopravovány do fermentoru bioplynové stanice, dále z pasterizační linky pro hygienizaci odpadu, z fermentoru o objemu 1 970 m³ s plynojemem o objemu 1 558 m³, zařízením pro dávkování pevných odpadů a zpevněnou plochou pro jejich krátkodobé uskladnění, z dofermentoru o objemu 1 970 m³ s plynojemem, ze skladovací nádrže digestátu o objemu 2 970 m³ vybavené separátorem pevné frakce digestátu, z havarijní fléry pro spalování bioplynu při odstávkách kogeneračních jednotek a ze strojovny pro dvě kogenerační jednotky vyrábějící spalováním bioplynu teplo a elektrickou energii dodávanou do veřejné distribuční sítě.

V době kontroly, dle zjištění pracovníky KÚÚK, obsahovaly dvě vstupní nádrže nezjištěné množství glycerinu (dle odvolatele nakupovaného v SRN v množství 75 t měsíčně jako vedlejší produkt výroby methylesteru řepkového oleje), jehož zpracováním na bioplynové stanici je dlouhodobě zajišťováno 50 % produkce bioplynu. Třetí vstupní nádrž slouží pro dávkování homogenizovaného vstupu z pasterizační jednotky (ta zpracovává potravinářský odpad pod kontrolou veterinární správy). Oba fermentační reaktory byly v době kontroly KÚÚK v provozu. Do fermentoru byl dávkován pevný vstup v podobě vyřazeného pečiva a výrobních odpadů

z pekárenské výroby (původcem je vykazován jako vedlejší produkt a tudíž není v kontrolovaném zařízení evidován jako odpad). V době kontroly byla dále v provozu jedna kogenerační jednotka (druhá byla pro poruchu mimo provoz) a hladina vody v záchytné jímce dešťových vod byla v době kontroly zamrzlá.

Dále bylo KÚÚK zjištěno, že v roce 2017 bylo do bioplynové stanice ke zpracování přijato 4 902,92 t vedlejších produktů, 541,09 t vedlejších živočišných produktů (odpadu procházejícího pasterizací) a 6 221,56 t odpadů. V roce 2018 bylo do bioplynové stanice přijato ke zpracování 1 223,45 t produktů ze zemědělské výroby (kukuřice, travní senáž), vedlejší produkty typu glycerin a pečivo v množství 1 553,41 t, vedlejší živočišné produkty (především odpadní potraviny procházející pasterizací) v množství 378,62 t a 3 304,46 t odpadů [katalogové číslo 02 02 04 – kaly z čištění odpadních vod v místě jejich vzniku (odpady z výroby a zpracování masa, ryb a jiných potravin živočišného původu), 02 03 01 – kaly z praní, čištění, loupání, odstředování a separace (odpady z výroby ze zpracování ovoce, zeleniny, obilovin, jedlých olejů, kakaa, kávy, čaje a tabáku; odpady z konzervářského průmyslu z výroby droždí a kvasničného extraktu, z přípravy a kvašení melasy), 02 03 04 – suroviny nevhodné ke spotřebě nebo zpracování (odpady z výroby ze zpracování ovoce, zeleniny, obilovin, jedlých olejů, kakaa, kávy, čaje a tabáku; odpady z konzervářského průmyslu z výroby droždí a kvasničného extraktu, z přípravy a kvašení melasy), 02 06 01 – suroviny nevhodné ke spotřebě nebo zpracování (odpady z pekáren a výroby cukrovinek), 19 08 05 – kaly z čištění komunálních odpadních vod (odpady z čistíren odpadních vod jinde neuvedené), 19 08 09 – směs tuků a olejů z odlučovače tuků obsahující pouze jedlé oleje a jedlé tuky (odpady z čistíren odpadních vod jinde neuvedené), 20 01 08 – biologicky rozložitelný odpad z kuchyní a stravoven (složky z odděleného sběru, kromě odpadů uvedených v podskupině 15 01), 20 01 25 – jedlý olej a tuk (složky z odděleného sběru, kromě odpadů uvedených v podskupině 15 01), 20 02 01 – biologicky rozložitelný odpad (odpady ze zahrad a parků, včetně hřbitovního odpadu)].

Odvolatel uvedl (dle zjištění KÚÚK), že digestát neprodává, ale dováží na konkrétní zemědělské pozemky (po dohodě se zemědělskými farmami) s tím, že 90 % je aplikováno na zemědělskou půdu odběratelů na náklady odvolatele.

Proti výše uvedeným kontrolním zjištěním (protokol o kontrole KÚÚK č.j. KUUK/14639/2019/ZPZ, JID: 18224/2019/KUUK ze dne 03.04.2019) podal odvolatel námítky ze dne 17.04.2019, ve kterých uvádí, že kontrolní zjištění č. 4, 5, 9 a 10 uvedená v protokolu o kontrole „vycházejí z nedostatečně zjištěného stavu věcí, jsou neurčitá a nejasná nebo nadepsanému úřadu nepřísluší taková kontrolní zjištění činit. Ostatní kontrolní zjištění jsou pak v podstatě jen konstatováním dílčích faktů vyplývajících z příslušných listin“. Dále odvolatel uvádí, že zjištění, zda lze digestát považovat za odpad ve smyslu zákona o odpadech, nelze stanovit kontrolou uvedenou v protokolu, proto dle odvolatele neměla kontrola žádný význam. Dále pak odvolatel uvedl, že digestát vzniká anaerobní fermentací při výrobě bioplynu v souladu se zákonem č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o hnojivech“), v případě odvolatele je registrován Ústředním kontrolním a zkušebním ústavem zemědělským jako organické hnojivo. Tudíž je digestát dle odvolatele „standardním vedlejším produktem státem podporované výroby elektrické energie a tepla, který vzniká při provozu jakékoli bioplynové stanice, má své smysluplné využití a nelze jej s odkazem na ustanovení § 3 odst. 5 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, považovat za odpad“.

V návaznosti na výše uvedené KÚÚK námitky odvolatele zamítnul jako nedůvodné, což je uvedeno ve vyřízení námitek č.j. KUUK/55254/2019/ZPZ, JID: 68792/2019/KUUK ze dne 26.04.2019 a dne 29.04.2019 pod č.j. KUUK/56475/2019/ZPZ, JID: 70181/2019/KUUK vydal KÚÚK oznámení o ukončení dokazování a o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí s tím, že předpokládaný termín pro vydání rozhodnutí je po dni 06.05.2019.

Následně odvolatel podal dne 03.05.2019 žádost o prodloužení termínu a možnost vyjádřit se k podkladům do termínu 12.06.2019 z důvodu, že jednatel společnosti BIOPLYN ENERGY s.r.o. Petr Síleš zajišťuje péči o osobu blízkou (6týdenní pooperační péče o syna, kdy je ve stavu „ležícího“ pacienta). Zároveň je dle odvolatele termín 06.05.2019 nepřiměřený vzhledem k závažnosti předmětného řízení.

Dne 13.05.2019 vydal KÚÚK pod č.j. KUUK/60054/2019/2019/ZPZ, JID: 74295/2019/KUUK rozhodnutí, ve kterém rozhodl, že digestát (registrovaný Ústředním kontrolním a zkušebním ústavem zemědělským jako hnojivo pod evidenčním číslem R8128) vznikající při provozu bioplynové stanice – CZU01015 se ve formě fugátu a nezávisle na době svého vzniku či způsobu přepravy a skladování považuje za odpad, což KÚÚK zdůvodnil tím, že odvolatel, ani přes výzvu KÚÚK, nepředložil žádné účetní doklady o prodeji fugátu a uvedl ve svém písemném sdělení ze dne 10.09.2018, že v roce 2017 a 2018 byl digestát aplikován na zemědělskou půdu třetích osob na náklady odvolatele, jelikož uživatelé zemědělských půd nejsou ochotni za jeho dodávku platit. Až na opakovanou výzvu KÚÚK zaslal odvolatel dne 12.11.2018 neověřenou kopii faktury vystavené v roce 2017 na fyzickou osobu oprávněnou k podnikání (p. Janě Sobotkové) za prodej 2 288 t digestátu (celkem 23,6 % celkového množství vyskladněného v roce 2017) za cenu 20 Kč/t. Následně dne 17.02.2019 doplnil neověřenou kopii faktury vystavenou 14.01.2019 za odběr digestátu v období 2018 v množství 7 539 t společnosti HS Cínovec s.r.o. za cenu 1 Kč/t. Dle těchto podkladů je zřejmé, že v období 2017 – 2018 byl digestát aplikován na zemědělskou půdu užívanou společností HS Cínovec s.r.o. z více jak 85 % a to na náklady odvolatele, jelikož prodejní cena 1 Kč/t nemůže pokrýt náklady spojené s rozvozem a aplikací digestátu na zemědělskou půdu. Dle KÚÚK v období 2017 – 2018 neexistoval trh či poptávka v dostatečném rozsahu pro naplnění zákonného kritéria dle § 3 odst. 6 písm. b) zákona o odpadech, proto KÚÚK rozhodl, že tento digestát (aktuálně neprodejný) se považuje za odpad.

Dále KÚÚK uvádí, že od října 2018 do dubna 2019 obdržel KÚÚK postupně celkem 19 stížností (přímo či prostřednictvím místních úřadů) na obtěžující zápach na území obcí Chlumec, Přestanov a Krupka, ke kterému dochází při aplikaci digestátu na zemědělskou půdu v užívání společnosti HS Cínovec s.r.o. nebo „spřízněných subjektů“.

KÚÚK převzal výsledky provozního monitoringu bioplynové stanice prováděného v období 2013 – 2019 společností agriKomp Bohemia s.r.o. (dále jen „dodavatel monitoringu“), dle kterých KÚÚK uvádí, že dle těchto výsledků je provoz bioplynové stanice od roku 2017 trvale doprovázen nadměrnou akumulací těkavých organických kyselin. Dodavatel monitoringu ve své zprávě o vyhodnocení sledovaných parametrů biologického dozoru z 05.02.2019 konstatoval, že „obsah těkavých organických kyselin i jeho poměr k celkovému obsahu organického uhlíku v kapalně fázi fermentačního substrátu jsou v obou fermentačních reaktorech vysoko nad hranicí optima“. Obsah těkavých organických kyselin v substrátu v obou reaktorech v roce 2018 opakovaně překračoval horní mez optimálního koncentračního rozmezí až čtyřnásobně, avšak odvolatel neuvedl, že by připravoval či činil nějaká opatření, která by vedla k dosažení optimálních hodnot parametrů fermentačního procesu a ke snížení obsahu těkavých organických kyselin v meziprojektu a v digestátu. Optimální či únosné

koncentrace zapáchajících látek v meziprojektu i v digestátu platný provozní řád bioplynové stanice nijak nezavazuje. KÚÚK dospěl k závěru, že odvolatel po dobu delší jak jeden rok nepřijímá žádná účinná opatření ke snížení obsahu zapáchajících látek v digestátu a meziprojektu anaerobní digesce na únosnou míru doporučenou smluvním dodavatelem externího biologického dozoru, zároveň není naplněna zákonná podmínka pro vyvedení digestátu z právního režimu podle ustanovení § 3 odst. 6 písm. d) zákona o odpadech.

Dále KÚÚK uvádí, že žádosti odvolatele na prodloužení termínu pro vyjádření k podkladům rozhodnutí do 12.06.2019 z důvodu zajišťování pooperační péče o nemocného syna jednatele společnosti KÚÚK nevyhověl, jelikož odvolatel byl nejpozději dne 29.04.2019 prokazatelně seznámen se všemi podklady rozhodnutí a měl možnost se k těmto podkladům vyjádřit (vyjadřovat se mohl již od 23.01.2019, kdy bylo odvolateli doručeno oznámení o zahájení řízení).

Dne 28.05.2019 podal odvolatel své odvolání proti rozhodnutí KÚÚK ze dne 13.05.2019 (doručeno odvolateli 14.05.2019) vedeného pod č.j. KUUK/60054/2019/ZPZ, JID: 74295/2019/KUUK, ve kterém uvádí, že KÚÚK dodal požadovanou dokumentaci. Dále pak upozorňuje na to, že dne 29.04.2019 bylo odvolateli oznámen termín rozhodnutí a to po dni 06.05.2019, přičemž měl pouze několik málo dní pro nahlédnutí do spisu. Odvolatel dále nesouhlasí s tvrzením KÚÚK, že „digestát z provozu odvolatele se považuje za odpad“, což odvolatel považuje za vadu rozhodnutí, jelikož „zákon o odpadech není postaven na absolutní kategorizaci věcí jakožto odpadu“. Dále odvolatel nesouhlasí s aplikací ustanovení § 3 odst. 6 zákona o odpadech, jelikož by dle odvolatele měl být digestát posuzován dle ustanovení § 3 odst. 5 zákona o odpadech. Dále odvolatel uvádí k argumentaci ve smyslu stížností na zápach a obsahu těkavých látek v digestátu, že žádná norma nestanovuje limit obsahu těkavých látek v digestátu. Provozovatel bioplynové stanice je pouze povinen, dle podmínek registrace hnojiva, pravidelně zjišťovat kvalitu digestátu v koncovém skaldu, což dle odvolatele činí. Odvolatel uvádí, že byly provedeny kontroly ze strany Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského – Chrastava (dále jen „ÚKZÚZ“) ve dnech 11.09.2018 a 09.10.2018, obě s výsledkem, že nebylo zjištěno žádné porušení kontrolních požadavků. Následně odvolatel zdůrazňuje, že je digestát certifikované organické hnojivo a stížnosti na jeho zápach nemohou vést k závěrům, že má nepříznivé účinky na životní prostředí nebo lidské zdraví, stejně tak jako je tomu v případě jiných organických hnojiv jako je kejda, močůvka či hnůj.

Ve vztahu k výroku napadeného rozhodnutí a k odvolání účastníka řízení odvolací orgán uvádí:

Dle názoru odvolacího orgánu je v dané věci klíčové ustanovení odst. 1 přílohy č. 6 vyhlášky č. 341/2008 Sb., o podrobnostech nakládání s biologicky rozložitelnými odpady, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 341/2008 Sb.“). Dle odst. 1 přílohy č. 6 nadepsané „Zařazování výstupů ze zařízení k využívání bioodpadů do skupin podle způsobu jejich využití“ platí, že **výstupem ze zařízení k využívání bioodpadů jsou výrobky, které splňují požadavky jiných právních předpisů** (s odkazem na zákon o hnojivech), výrobky, které splňují požadavky této vyhlášky a odpady, které již nejsou považovány za bioodpady.

Za situace, kdy předmětný digestát (ve formě kapalného fugátu) z bioplynové stanice provozované na základě souhlasu vydaného podle § 14 odst. 1 zákona o odpadech splňuje požadavky vyplývající ze zákona o hnojivech (hnojivo je registrováno ÚKZÚZ a dle protokolů zpracovaných ÚKZÚZ a založených ve spise nebylo při kontrolách zjištěno porušení zákona o hnojivech ani vyhlášky o stanovení požadavků na hnojiva) a za situace, kdy předmětná movitá věc je používána k účelu, ke kterému je určena tj. k aplikaci na zemědělskou půdu, se

nejedná o odpad, ale o výrobek, jak vyplývá z výše citovaného ust. odst. 1 přílohy č. 6 vyhlášky č. 341/2008 Sb.

Krajský úřad tak nesprávně aplikoval ust. § 3 odst. 6 zákona o odpadech, jelikož digestát splňuje požadavky zákona o hnojivech i vyhlášky č. 474/2000 Sb., o stanovení požadavků na hnojiva, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška o stanovení požadavků na hnojiva“).

V případě, kdy by digestát nesplňoval požadavky jiných právních předpisů, aplikovalo by se ust. § 3 odst. 6 písm. c) zákona o odpadech.

Případná argumentace ustanovením § 3 odst. 6 písm. b) zákona o odpadech, zda pro digestát existuje trh nebo poptávka, je s ohledem na výše uvedené bezpředmětná.

Za situace, kdy mají zemědělci zájem o digestát, i když pouze v případě, že bude digestát odvolatel aplikovat na zemědělskou půdu na své náklady, existuje tedy minimálně poptávka po digestátu. V zákoně o odpadech se neuvádí, jaká by měla být stanovena minimální cena za odběr digestátu a jeho aplikaci na zemědělskou půdu, aby pro digestát existoval trh, nebo zda tok finančních prostředků nemůže „jít opačným směrem“, tzn. že provozovatel bioplynové stanice vynakládá finanční prostředky vztahující se k odběru digestátu a jeho aplikaci na zemědělskou půdu. Ostatně trh existuje tam, kde se střetává nabídka s poptávkou.

Odvolací orgán dále nesouhlasí s argumentací KÚÚK týkající se vzniku obtěžujícího zápachu při aplikaci digestátu na zemědělskou půdu v tom smyslu, že za takové situace by digestát měl být považován za odpad (nesplnění podmínky uvedené v § 3 odst. 6 písm. d) zákona o odpadech, kdy by využívání digestátu mělo vést k nepříznivým dopadům na životní prostředí nebo lidské zdraví). Dle kontroly provedené ÚKZÚZ (protokol o kontrole č. 18003854 ze dne 11.09.2018) nebylo zjištěno porušení zákona o hnojivech ani vyhlášky o stanovení požadavků na hnojiva. Závady nebyly zjištěny ani při kontrole ÚKZÚZ dne 09.10.2018 (protokol o kontrole č. 18004502 ze dne 09.10.2018).

Dle tvrzení KÚÚK, založeného ve spise, odvolatel „zapáchajícím“ digestátem neporušuje ani platný provozní řád bioplynové stanice (schválený rozhodnutím KÚÚK č.j. 3401/ZPZ/2015/PZ-2645, JID: 166016/2015/KUUK ze dne 10.12.2015), jelikož v tomto provozním řádu nejsou stanoveny optimální či únosné koncentrace zapáchajících látek v meziprojektu ani v digestátu, tudíž nijak nepřekračuje limity obsahu těkavých organických kyselin nebo jiných zapáchajících látek v digestátu. Nelze ani jednoduše určit, že by se v případě aplikace „zapáchajícího“ digestátu na zemědělskou půdu v blízkosti lidských obydlí stával digestát pro svůj zápach odpadem a v ostatních případech, kdy by byl aplikován na zemědělskou půdu v dostatečné vzdálenosti od lidských obydlí, by odpadem nebyl.

Způsob aplikace digestátu jako kapalného organického hnojiva upravuje § 7 odst. 4 vyhlášky č. 377/2013 Sb., o skladování a způsobu používání hnojiv, ve znění pozdějších předpisů. Je otázkou, zda jsou při aplikaci digestátu dodržována pravidla daná touto vyhláškou, což ale není předmětem tohoto řízení ani napadeného rozhodnutí, a tato otázka by se měla řešit s uživateli zemědělských půd, na které je digestát aplikován, a následně by měl být do půd vhodně zapravován.

K argumentaci odvolatele ohledně nesprávného použití § 3 odst. 6 zákona o odpadech, kdy dle jeho názoru měl krajský úřad v rozhodování o pochybnostech aplikovat ust. § 3 odst. 5 zákona o odpadech, ministerstvo nad rámec výše uvedeného dodává, že předmětná bioplynová stanice je povolena výše citovaným souhlasem KÚÚK jako zařízení určené k využívání odpadů,

a tak postup dle § 3 odst. 5 zákona o odpadech (tj. režim vedlejšího produktu) není v takovém případě uplatňován.

Vzhledem k výše uvedenému rozhodl odvolací orgán tak, jak je ve výroku uvedeno.

Dále odvolací orgán uvádí, že nerozšiřoval spisový materiál související s předmětem řízení o žádné nové podklady, které by účastníku řízení nebyly známy.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu nelze odvolat.

Ing. Jaroslav VACEK

ředitel odboru výkonu státní správy IV

podepsáno elektronicky

Rozdělovník

Účastník řízení - obdrží prostřednictvím datové schránky:

BIOPLYN ENERGY s.r.o., Podhoří 400/38, Všebořice, 400 10 Ústí nad Labem, prostřednictvím zmocněnce **JUDr. Petr Holý**, advokát, Na Kozačce 1289/7, Vinohrady, 120 00 Praha 2, IDDS: zs3hh5d

Stejnopis obdrží na vědomí po nabytí právní moci:

Krajský úřad Ústeckého kraje, Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem, IDDS: t9zbsva
(se spisem)

Česká inspekce životního prostředí, Oblastní inspektorát Ústí nad Labem, Výstupní 1644, 400 07 Ústí nad Labem, IDDS: c6vdzus
(na vědomí)

Ministerstvo životního prostředí, Odbor výkonu státní správy IV, Školní 5335, 430 01 Chomutov
(součást spisu)